

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำความคิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้วิจัยจะนำเสนอการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สรุปผลการวิจัย
7. อภิปรายผล
8. ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการกระทำความคิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

5.1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำความคิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

5.1.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำความคิดเกี่ยวกับยาเสพติด ของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

5.2 สมมติฐานการวิจัย

5.2.1 พฤติกรรมการกระทำความคิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามอยู่ในระดับมาก

5.2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ การกล่อมเกลாதงสังคม บุคลิกภาพ จิตวิเคราะห์ การเผชิญหน้าเยียวการรักษาตนเองพัฒนาการเรียนรู้ทางสังคม การคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน การเลียนแบบ การคงชีพ กลไกของการควบคุมทางสังคม ปฏิสัมพันธ์ วัฒนธรรมของชนชั้นที่มีรายได้น้อย เศรษฐกิจ และการถูกประทุบตรา

5.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.3.1 ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 1,306 คน (ฝ่ายทัณฑปฏิบัติ เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ณ วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2559)

5.3.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็นสองกลุ่มตามลักษณะประเภทของการวิจัยคือ การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

5.3.3 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 307 คน ซึ่งได้มาจากการคำนวณโดยใช้วิธีการหากลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนของประชากรตามสูตรของทาโร ยามานะ (Taro Yamane)

5.3.4 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interviews) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) จึงใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคามจำนวน 24 คน แบ่งตามพฤติกรรมกรรมการกระทำผิด ดังนี้

5.3.4.1	ผลิต นำเข้า ส่งออก	จำนวน 6 คน (ชาย 4 คน หญิง 2 คน)
5.3.4.2	จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย	จำนวน 6 คน (ชาย 4 คน หญิง 2 คน)
5.3.4.3	ครอบครอง	จำนวน 6 คน (ชาย 4 คน หญิง 2 คน)
5.3.4.4	เสพ	จำนวน 6 คน (ชาย 4 คน หญิง 2 คน)

5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 แบบตามประเภทของการวิจัย คือ แบบสอบถามสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณและแบบสัมภาษณ์สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

5.4.1 แบบสอบถาม (Questionnaire)

แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยส่วนประกอบของข้อมูล 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบเติมคำ เพื่อสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert) เพื่อสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำความคิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ การกล่อมเกลางานสังคม บุคลิกภาพ จิตวิเคราะห์ การเผชิญหน้าเยียวการรักษาตนเองพัฒนาการเรียนรู้อาชีพทางสังคม การคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน การเลียนแบบ การคงชีพ กลไกของการควบคุมทางสังคม ปฏิสัมพันธ์ วัฒนธรรมของชนชั้นที่มีรายได้น้อย เศรษฐกิจ และการถูกประหัตประหาร

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert) เพื่อสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำความคิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ด้านผลิต นำเข้า ส่งออก ด้านจำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย ด้านครอบครอง และด้านเสพ

5.4.2 แบบสัมภาษณ์ (Interview Form)

เป็นแบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง (Structured Interview) ที่สร้างขึ้นจากการทบทวนหลักการแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นส่วนของข้อมูลทั่วไปของการสัมภาษณ์ ได้แก่ ชื่อเรื่องวิจัย ชื่อ-สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์ เพศ สถานที่ วัน เวลา ที่สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 เป็นส่วนของลักษณะโดยทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์เท่าที่จำเป็น ได้แก่ ข้อมูลภูมิหลังที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำความคิดเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ หนี้สิน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ขนาดครอบครัว สถานภาพ ของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 3 เป็นส่วนของคำถามและเนื้อที่ว่างที่ใช้บันทึกการสัมภาษณ์ ซึ่งมีข้อความที่เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำความคิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง

รวมทั้งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และวิธีป้องกันผู้ต้องขังคดียาเสพติดกลับมากระทำความผิดซ้ำภายหลังพ้นโทษจากเรือนจำไปแล้ว

5.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างได้กรอกข้อมูลเรียบร้อยแล้วมาจัด เป็นหมวดหมู่ ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม และบันทึกคะแนนแต่ละข้อลงในแบบรหัส (Coding Form) หลังจากนั้นจึงนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ สำหรับการวิจัย สถิติที่ใช้ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อหาระดับพฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม และใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์

5.5.2.1 บรรยายข้อมูลลักษณะทั่วไป จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In - depth Interviews) เกี่ยวกับข้อมูลภูมิหลังซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ หนี้สิน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ขนาดครอบครัว สถานภาพครอบครัว

5.5.2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม รวมทั้งวิธีป้องกันผู้ต้องขังคดียาเสพติดกลับมากระทำความผิดซ้ำภายหลังพ้นโทษจากเรือนจำไปแล้ว หลังจากนั้นนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงพรรณนาความ

5.6 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.6.1 ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม พบว่าระดับพฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุดเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าพฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดด้านจำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย อยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านผลิต นำเข้า ส่งออก ด้านครอบครอง และด้านเสพ ระดับพฤติกรรมการกระทำความผิดอยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยเรียงค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการกระทำความผิด จากมากไปน้อยคือ ด้านเสพ ด้านครอบครอง และด้านผลิต นำเข้า ส่งออก

5.6.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม พบว่ามีจำนวน 7 ตัวแปร คือ ปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ (X_{10}) ปัจจัยด้านการถูกประทับตรา (X_{13}) ปัจจัยด้านพัฒนาการการเรียนรู้ทางสังคม (X_2) ปัจจัยด้านจิตวิเคราะห์ (X_3) ปัจจัยด้านการกล่อมเกลாதงสังคม (X_1) ปัจจัยด้านการเผชิญหน้าเหยี่ยวรักษาทนเอง (X_4) และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (X_{12})

5.6.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามซึ่งได้มาจากการสัมภาษณ์ ทำให้ได้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง รวมทั้งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาคาการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และวิธีป้องกันผู้ต้องขังคดียาเสพติดกลับมากระทำผิดซ้ำภายหลังพ้นโทษจากเรือนจำไปแล้ว พบว่า

5.6.3.1 ต้องพยายามศึกษาเล่าเรียนในเรือนจำเพื่อจะนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพภายหลังพ้นโทษจากเรือนจำไปแล้ว

5.6.3.2 ต้องสร้างความเข้มแข็งภายในจิตใจของแต่ละคนเลิกเสพยาให้ได้ เพราะสาเหตุของการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดส่วนใหญ่ เริ่มมาจากการเสพยา เมื่อเสพยาแล้วจะมีความต้องการเสพยาเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และต้องหาช่องทางเป็นผู้จำหน่ายด้วย จะได้นำเงินที่ได้จากการขายมาเสพยาต่อไปเรื่อย ๆ

5.6.3.3 ต้องหาอาชีพทำให้มีรายได้เลี้ยงตนเอง และไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับสังคมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

- 5.6.3.4 เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะตำรวจ ต้องไม่เป็นผู้นำเข้าหรือผู้ขายเสียเอง ที่ผ่านมาตำรวจมักเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยเป็นผู้ชักใยอยู่เบื้องหลัง
- 5.6.3.5 ต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติของแต่ละบุคคลว่าจะคิดได้หรือเปล่า ความคิดของใครของมัน
- 5.6.3.6 เตรียมคำนึงถึงการสร้างอนาคตตัวเอง และคำนึงถึงคนรอบข้าง เช่น บิดา มารดา หรือบุตร
- 5.6.3.7 เรือนจำต้องพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขังอย่างเข้มข้น ให้การศึกษา ฝึกวิชาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสภาพจิตใจให้เข้มแข็ง และสังคมภายนอกต้องให้โอกาสผู้ต้องขังที่พ้นโทษออกไปด้วย
- 5.6.3.8 ต้องปราบปราม และบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด
- 5.6.3.9 ต้องเลือกคบเพื่อนที่ดีเพราะเมื่อเกิดการรวมกลุ่มกับเพื่อนแล้ว ก็จะพากันก๊อกลงทำผิดกฎหมาย เห็นการทำผิดกฎหมายเป็นเรื่องปกติ และไม่คำนึงถึงผลที่จะได้รับตามมา
- 5.6.3.10 ต้องเลิกเสพสิ่งเสพติดพื้นฐาน เช่น การดื่มสุรา เนื่องจากเป็นสาเหตุทำให้ขาดสติได้

5.7 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามที่ได้จากเครื่องมือการวิจัยทั้งที่เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ มีประเด็นที่น่าสนใจพอที่จะนำมาอภิปรายเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

5.7.1 ระดับพฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

ผลการวิจัยพบว่า ระดับพฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด จากผลดังกล่าวจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการด้านจำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย อยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านผลิต นำเข้า ส่งออก ด้านครอบครอง และด้านเสพ พฤติกรรมการกระทำผิดอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.7.1.1 ด้านผลิต นำเข้า ส่งออก พบว่าผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ส่วนใหญ่ไม่มีพฤติกรรม เพาะ ปลูก ทำ ผสม แปรสภาพ เปลี่ยนรูป สังเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ แบ่ง

บรรจ หรือรวมบรรจ นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรนำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งยาเสพติดให้โทษ จึงมีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดรายเล็ก หรือเป็นผู้ค้ารายย่อย จึงมีพฤติกรรมเป็นเพียงผู้รับยาเสพติดจากผู้จำหน่ายรายใหญ่มาจำหน่ายต่อเท่านั้น จึงมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการผลิต นำเข้า ส่งออกอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นัทธี จิตสว่าง และ สุนันทิพย์ ใจเหล็ก (2543) ที่กล่าวว่า แหล่งในการซื้อขายยาเสพติดของผู้ค้ารายใหญ่ปรากฏว่าส่วนใหญ่ซื้อขายยาเสพติดจากชายแดนภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คลองเตย และการผลิตด้วยตัวเอง ส่วนหนึ่งนำเข้าจากต่างประเทศ คือ ประเทศพม่า และลาวโดยตรง

5.7.1.2 ด้านจำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่ายพบว่าผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามมีพฤติกรรมขายง่าย แลกเปลี่ยนให้ และมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษ โดยไม่ได้รับอนุญาตเพื่อจำหน่ายจึงมีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ต้องขังที่ต้องโทษคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดฐานครอบครองเพื่อจำหน่าย และจำหน่ายยาเสพติดโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยรับยาเสพติดติดมาจากเอเย่นต์รายใหญ่ แล้วมาแบ่งจำหน่ายให้แก่ผู้ค้ารายย่อย หรือขายให้ผู้เสพโดยตรง หรือเป็นผู้ค้าเถียงขนส่งยาเสพติด จึงมีพฤติกรรมจำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่ายอยู่ในระดับน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ จำเนียร ชุณหโสภาค และคณะ (2550) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติด พบว่าฐานความผิดในคดียาเสพติดที่ทำให้ต้องรับโทษส่วนใหญ่เป็นคดีครอบครองเพื่อจำหน่าย รองลงมาคือคดีเสพ และคดีครอบครอง

5.7.1.3 ด้านครอบครองพบว่าผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามมีพฤติกรรมครอบครองยาเสพติดให้โทษโดยไม่ได้รับอนุญาต แต่ไม่รู้หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการขออนุญาตครอบครองยาเสพติดให้โทษตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงไม่ได้รับอนุญาตให้ครอบครองยาเสพติดให้โทษจึงมีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ปริมาณยาเสพติดที่กลุ่มตัวอย่างครอบครองส่วนใหญ่แล้วมีปริมาณเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดมิให้เป็นการครอบครองธรรมดา แต่ให้ถือว่าเป็นการครอบครองเพื่อจำหน่าย จึงมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการครอบครองยาเสพติดอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.7.1.4 ด้านเสพพบว่าผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเสพยาเสพติดโดยวิธีการสูบ หรือรมควัน ที่เหลือเสพยาเสพติดโดยวิธีการกินทางปากสูดดมเข้าทางจมูกฉีดเข้าร่างกายแปะติดผิวหนังหรือใต้ลิ้น จึงมีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ยาเสพติดที่กลุ่มตัวอย่างเสพนั้นส่วนใหญ่คือยาเสพติดประเภทยาบ้า และยาไอซ์จึงใช้วิธีการ

เสพแบบใส่กระดาษฟอยด์โลหะฉลไฟแล้วสูบหรือรมควัน เมื่อเฉลี่ยค่าพฤติกรรมกับการเสพวิธีอื่นแล้ว พฤติกรรมการเสพยาเสพติดจึงอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.7.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามมีจำนวน 7 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ ปัจจัยด้านการถูกประทับตรา ปัจจัยด้านพัฒนาการการเรียนรู้ทางสังคม ปัจจัยด้านจิตวิเคราะห์ ปัจจัยด้านการกล่อมเกลாத่างสังคม ปัจจัยด้านการเผชิญหน้าเหยี่ยวรักษาดตนเอง และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ดังนี้

5.7.2.1 ปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ มีผลต่อพฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเป็นผู้ใช้ยาเสพติดที่ชอบคบค้าสมาคมกับผู้เสพติดใช้ยาเสพติดเพราะความเจ็บปวดทางร่างกายหรือจิตใจไม่ต้องการพัฒนาทักษะส่วนตัวเป็นสมาชิกของครอบครัวมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ยาเสพติดเริ่มต้นใช้ยาเสพติดเพราะหมอให้ใช้ตามเกณฑ์การบำบัดรักษาและใช้อย่างต่อเนื่องเพราะต้องการยาเพื่อรักษาโรค ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดใช้ยาเสพติดเพื่อบรรเทาเหยี่ยวหรือรักษาความเจ็บปวดบางอย่างทางด้านร่างกายหรือจิตใจ เนื่องจากเมื่อใช้ยาเสพติดแล้วจะทำให้ร่างกายกระฉับกระเฉง สนุกสนาน และคลายความเครียดก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการใช้ยาเสพติด สอดคล้องกับทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Theory) ที่อ้างว่าการใช้ยาทุกกรณีเกิดจากความต้องการผลจากสรรพคุณของยาหรือปฏิกิริยาตอบสนองทางอารมณ์ทั้งสิ้น (แม้ว่ายบางชนิดมีผลหลายประเภทไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้ใช้ก็ตาม)เช่น ความต้องการผ่อนคลายความรู้สึกเครียด ความไม่สามารถควบคุมความรู้สึกต่าง ๆ และอิทธิพลของบางอย่างที่เกี่ยวข้อง เช่น เรื่องของวัย (วัยรุ่นเป็นวัยที่เสี่ยงต่อการติดยา) หรือเรื่องราวความเจ็บป่วยทางร่างกายและจิตใจ เป็นต้น

5.7.2.2 ปัจจัยด้านการถูกประทับตรา มีผลต่อพฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยได้รับการปฏิบัติเกินสมควรกว่าเหตุและไม่เป็นธรรมจากสังคมมีพฤติกรรมรุนแรง และเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพจนที่สังคมมองว่าเป็นพวกขี้คุกมีความรู้สึกเคียดแค้นชิงชังสังคม จึงเป็นผู้ดำเนินชีวิตไปในทางที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้มีพฤติกรรมกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หากเมื่อผิดพลาดถูกจับเข้ามารับโทษในเรือนจำแล้วเมื่อพ้นโทษออกไปสังคมไม่ยอมรับ ไม่ให้อภัย ไม่สามารถหางานทำได้ก็ต้องกลับมาขายยาเสพติด สอดคล้องกับแนวคิดของวิทยา เริงธรรม (2541) และ สมศักดิ์ โปปัญญาะกุล (2545) ที่กล่าวถึง

สาเหตุที่ทำให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เกิดจากสังคมไม่ยอมรับ หากมีคดีติดตัวสมัครเข้าทำงานไม่มีบริษัทห้างร้านใด ๆ ต้อนรับเหมือนบุคคลปกติอื่น ๆ ที่ไม่มีคดีติดตัว ทำให้ต้องหวนกลั้มมาขายยาเสพติดอีกครั้งหนึ่ง และครั้งต่อๆ มาเพื่อให้มีชีวิตอยู่รอดสามารถเลี้ยงตัวเองเนื่องจากไม่รู้ว่าประกอบอาชีพอะไรดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศราวุธบุญญานุสนธิ์ (2556) ที่กล่าวว่าผู้ต้องขังเมื่อพ้นโทษแล้วไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้และพบว่าเมื่อพ้นโทษแล้วกลับไปอาศัยอยู่ในชุมชนที่มีปัญหายาบ้าอยู่ และถูกสังคมรังเกียจหรือตีตราว่าเคยติดคุกติดตะรางมาก่อน

5.7.2.3 ปัจจัยด้านพัฒนาการการเรียนรู้ทางสังคม มีผลต่อพฤติกรรมการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเคยเสพลั้งเสพลัดพื้นฐานเช่น เหล้า บุหรี่มีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับยาเสพติดโดยอาศัยการลองผิดลองถูกเรียนรู้หรือสังเกตเห็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดแล้วสามารถทำให้มีทรัพย์สินหรือบริวารมากมายคิดค้นหาวิธีการในการกระทำผิดแบบใหม่ ๆ เพื่อให้รอดพ้นจากการถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจะเริ่มจากการเรียนรู้การกระทำผิดเล็กน้อย ก่อนแล้วค่อยพัฒนาไปสู่การกระทำผิดที่หนักขึ้น โดยเห็นว่าความผิดที่ตนได้กระทำนั้นเป็นความผิดเล็กน้อย น้อย ๆ เนื่องจากกระทำผิดบ่อยจนชิน อีกทั้งยังได้เรียนรู้ว่าการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นงานที่สบาย รายได้ดี เห็นได้จากสังคมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมักจะมีฐานะทางการเงินที่ดีจึงเป็นเหตุผลที่สนับสนุนให้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้อย่างไม่ยากเย็นนัก สอดคล้องกับแนวคิดของแบนดูรา (Bandura, 1989) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้ของคนเรานั้นเกิดจากการสังเกตจากตัวแบบ (Observation Learning) แม้ตัวแบบเพียงคนเดียวก็สามารถที่จะถ่ายทอดทั้งความคิดและการแสดงออกได้พร้อม ๆ กัน และเนื่องจากคนเรานั้นใช้ชีวิตในแต่ละวันในสภาพแวดล้อมที่แคบ ๆ ดังนั้นการเรียนรู้กับสภาพการณ์ต่าง ๆ ของสังคมจึงมาจากประสบการณ์ของผู้อื่นโดยการได้ยินและได้เห็นคนส่วนมากรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ของสังคมโดยผ่านทางสื่อแทบทั้งสิ้น

5.7.2.4 ปัจจัยด้านจิตวิเคราะห์ มีผลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยโทษหาความรักความอบอุ่นอยู่ตลอดเวลาความชอกช้ำในอดีตที่ผ่านมาส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบันไม่ได้รับการตอบสนองความรักความอบอุ่นในวัยเด็กอย่างเพียงพอไม่สามารถเผชิญกับความรับผิดชอบในวัยผู้ใหญ่ได้มีความนับถือตนเองในระดับต่ำจนถึงขั้นอยากฆ่าตัวตาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความอ่อนแอภายในจิตใจของผู้มีพฤติกรรมกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ที่มาจากการเลี้ยงดูในวัยเด็กไม่ได้รับความรักความอบอุ่นอย่างเพียงพอ ส่งผลมาถึงตอนเจริญเติบโตเป็นวัยผู้ใหญ่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภกานดา สุขศรีวงษ์ (2550) ที่พบว่าปัจจัย

ส่วนบุคคลหรือภูมิหลังทางสังคมด้านการเลี้ยงดูที่มีผลต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมได้แก่ การเลี้ยงดูแบบควบคุมในระดับต่ำ และงานวิจัยของกรรณิกา ช่มแก้ว (2555) พบว่า ผู้ที่ครอบครัวยุติธรรมมาก อ่อน หรือบิดามารดาควบคุมมากเกินไป มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเสพและติดยาเสพติด

5.7.2.5 ปัจจัยด้านการกล่อมเกลாதงสังคม มีผลต่อพฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยได้ฝึกฝนและเรียนรู้ค่านิยม บรรทัดฐาน ความเชื่อ อาชีพ เทคโนโลยี เกี่ยวกับการกระทำผิดจากสถาบันต่าง ๆ ในสังคม เช่น ครอบครัว โรงเรียน เพื่อนที่ทำงานหรือสังคมที่อาศัยอยู่มากเกี่ยวข้องกับยาเสพติดสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัว เป็นไปอย่างไม่ดี คนในครอบครัวไม่ปฏิบัติตามสถานภาพบทบาทของตนรวมกลุ่มกับเพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนและแบ่งปันผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำผิดลดความต้องการทางเพศโดยการระบายออกด้วยการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ต้องขังที่เป็นเพศเดียวกัน ทั้ง ๆ ที่ก่อนต้องโทษไม่เคยเป็นเช่นนี้มาก่อน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถาบันต่าง ๆ ในสังคม เช่น ครอบครัว โรงเรียน เพื่อนที่ทำงานหรือสังคมที่อาศัยอยู่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการหล่อหลอมพฤติกรรมนิสัยของคน หากสังคมที่อาศัยอยู่ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โอกาสที่จะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดก็ลดน้อยลงสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิกา ช่มแก้ว (2555) ที่พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมกับพฤติกรรมการเสพและติดยาเสพติด ได้แก่ อิทธิพลจากเพื่อน ครอบครัวขาดความอบอุ่น ยาเสพติดหาได้ง่าย บิดามารดาควบคุมมากเกินไป มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเสพและติดยาเสพติด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จำเนียร ชุณหโสภาค และคณะ (2550) ที่ได้กล่าวไว้ว่า สภาพแวดล้อมที่มีแต่อบายมุข สิ่งเสพติด การที่ผู้กระทำความผิดพ้นโทษแล้วกลับเข้าไปอยู่ในชุมชนที่ทำงาน ที่พักอาศัย กลุ่มเพื่อน เครือข่ายผู้ค้าผู้เสพสภาพแวดล้อมเดิมๆ เมื่อถูกชักชวน ก็อดไม่ได้ที่จะเข้าสู่วงจรยาเสพติดอีก แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของวันชัย พรหมโชติ (2546) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยพื้นฐานที่นำไปสู่การค้ายาเสพติดของชาวไทยภูเขาแม่ฮ่องสอนและพบว่าผู้ต้องโทษชาวไทยภูเขาแม่ฮ่องสอนได้รับการกล่อมเกลามาจากครอบครัวที่อบอุ่น มีความใกล้ชิดและเชื่อฟังครูอาจารย์ รวมทั้งยอมรับในแนวปฏิบัติทางสังคม ยอมรับความเชื่อทางสังคมและไม่เคยคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมการค้ายาเสพติดมาก่อน แต่ก็ไม่มีผลต่อการยับยั้งให้เข้าไปสู่การค้ายาเสพติด ทั้งนี้เพราะผู้ต้องโทษชาวไทยภูเขาแม่ฮ่องสอนต้องการมีรายได้มาช่วยเหลือครอบครัวมากกว่าเหตุผลอื่น

5.7.2.6 ปัจจัยด้านการเผชิญหน้าเยียวารักษาตนเอง มีผลต่อพฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยกว่าจะเข้าเป็นสมาชิกของสังคมได้ต้องใช้ความพยายามเป็นอย่างมากรู้สึกประสบความสำเร็จในสิ่งที่กำลังเพื่อฝันได้รับความกดดัน ตลอดจนความ

ยุ่งเหยิงต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลาไม่ต้องการที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาไม่สามารถเปลี่ยนหรือระงับความรู้สึกกังวลวิตกกังวลทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นผู้มีความอ่อนแอทางจิตโดยบางรายเสพยาเสพติดเพื่อระบายความก্লุ้มในใจ หรือความไม่สมหวังต่าง ๆ ในการใช้ชีวิตประจำวัน หรืออาจต้องการให้สังคมที่อาศัยอยู่ให้การยอมรับตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ สมศักดิ์ โปปัญญะมุกด (2545) ที่ได้กล่าวว่าคนที่จิตใจอ่อนไหว ก্লุ้มใจเมื่อเวลาเกิดปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ และถูกเพื่อนชักชวนให้ทดลองเสพยาเมื่อเสพยาแล้วจะทำให้ติดยาเสพติด และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ สราวุธ บุญบุญานุสนธิ์ (2556) ที่พบว่าการติดยาบ้ามีสาเหตุมาจากความอ่อนแอภายในจิตใจ

5.7.2.7 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าใช้จ่ายไม่พอสำหรับเลี้ยงดูครอบครัวมีรายได้ไม่เพียงพอในการดำรงชีพเป็นผู้มีฐานะยากจนมีหนี้สินจำนวนมากจากความล้มเหลวในการประกอบอาชีพไม่มีเงินไว้ใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น โทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ รถยนต์ เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กลุ่มผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นผู้มีฐานะยากจน มีหนี้สิน รายได้ไม่แน่นอน และการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นงานสบาย สร้างรายได้ดีและกำไรดี โดยเฉพาะยาบ้า ที่มีวิธีการซื้อไม่ซับซ้อน แหล่งซื้อจำนวนมาก ซื้อง่ายขายคล่อง ครั้งแรกจะมีผู้แนะนำก่อน ต่อมาสามารถไปซื้อได้เอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นัทธิ จิตสว่าง และสุมนทิพย์ ใจเหล็ก (2543) ที่ได้กล่าวไว้ว่า มูลเหตุจูงใจในการค้ายาเสพติดผู้ค้ารายย่อยเนื่องจากประสบปัญหาเศรษฐกิจ ไม่มีทางเลือกในชีวิตต้องการนำเงินไปซื้อยาเสพติดเพื่อนำมาเสพ ส่วนผู้ค้ารายใหญ่เนื่องจากต้องการมีเงิน ธุรกิจประสบปัญหา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จำเนียร ชุณหโสภาค และคณะ (2550) ที่ได้กล่าวไว้ว่าสาเหตุของการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดครั้งสุดท้าย เป็นเพราะต้องการเงินไม่มีเงินใช้ รายได้ไม่พอรายจ่าย ส่วนใหญ่เป็นความผิดฐานครอบครองเพื่อจำหน่าย

5.8 ข้อเสนอแนะ

5.8.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ ในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อเสนอแนะบางประการอันอาจเป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องดังนี้

5.8.1.1 ด้านตัวของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดต้องสร้างความเข้มแข็งภายในจิตใจของแต่ละคน เลิกเสพยาเสพติดให้ได้ เพราะสาเหตุของการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ส่วนใหญ่ เริ่มมาจากการเสพ เมื่อเสพแล้วจะมีความต้องการเสพมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยต้องหาช่องทาง เป็นผู้จำหน่ายด้วย เพื่อจะได้นำเงินที่ได้จากการจำหน่ายมาเสพต่อไปเรื่อย ๆ ต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติของแต่ละบุคคล คำนึงถึงอนาคตของตัวเอง และครอบครัว เช่น บิดา มารดา บุตร และต้องเลิกเสพสิ่งเสพติดพื้นฐาน เช่น การดื่มสุรา เนื่องจากเป็นสาเหตุทำให้ขาดสติได้

5.8.1.2 ด้านเรือนจำและทัณฑสถาน ต้องพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังอย่างเข้มข้น ให้การศึกษา ฝึกวิชาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสภาพจิตใจให้เข้มแข็ง เพื่อจะนำความรู้ที่ได้รับจากเรือนจำไปประกอบอาชีพภายหลังพ้นโทษแล้ว

5.8.1.3 ด้านเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะตำรวจ ต้องปราบปรามและบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด และต้องไม่เป็นผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเสียเอง ที่ผ่านมามีตำรวจมักเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยเป็นผู้ชักใยอยู่เบื้องหลัง

5.8.1.4 ด้านสังคมภายนอกเรือนจำต้องเลือกคบเพื่อนที่ดีเพราะเมื่อเกิดการรวมกลุ่มกับเพื่อนแล้ว ก็จะพากันคึกคะนองทำผิดกฎหมาย เห็นการทำผิดกฎหมายเป็นเรื่องปกติ ไม่คำนึงถึงผลที่จะได้รับตามมาและต้องหาอาชีพทำให้มีรายได้เลี้ยงตนเองจะได้ไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับสังคมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยสังคมภายนอกต้องให้โอกาสผู้ต้องขังที่พ้นโทษออกไปด้วย

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า สาเหตุของการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ส่วนใหญ่ เริ่มจากการติดเสพ โดยเมื่อรู้จักกลุ่มคนในวงการยาเสพติดมากขึ้น จึงเริ่มเป็นผู้จำหน่ายรายย่อย เพื่อนำเงินกำไรที่ได้มาเสพต่อไป และขยายวงกว้างขึ้นกลายเป็นเอเย่นต์หรือผู้จำหน่ายรายใหญ่ เนื่องจากเห็นว่าการจำหน่ายยาเสพติดเป็นงานที่ไม่ลำบาก และมีรายได้ดี หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามยาเสพติด ควรมุ่งเน้นแก้ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ไปที่กลุ่มผู้มีพฤติกรรมเสพยาเสพติดอย่างจริงจังเข้มข้น เพื่อเป็นการแก้ปัญหาได้อย่างยั่งยืน

5.8.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม แยกเฉพาะแต่ละฐานความผิด ได้แก่ 1) จำหน่ายครอบครองเพื่อจำหน่าย 2) เสพ 3) ครอบครอง หรือ 4) ฐานผลิต นำเข้าส่งออก ตามลำดับ

5.8.3 ควรมีการนำตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านบุคลิกภาพ (X_1) ด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (X_2) ด้านการเลียนแบบ (X_3) ด้านการลงซีฟ (X_4) ด้านกลไกของการควบคุมทางสังคม (X_5) และด้านวัฒนธรรมของชนชั้นที่มีรายได้น้อย (X_{11}) มาทบทวนวรรณกรรมและทำการวิจัยใหม่อีกครั้ง

อนึ่ง การที่ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมและตั้งสมมติฐานการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรม การกระทำความคิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามให้อยู่ในระดับมาก แต่ ผลการวิจัยเชิงปริมาณกลับพบว่า พฤติกรรมการกระทำความคิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง เรือนจำจังหวัดมหาสารคามอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ และมีความแตกต่างไม่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับการวิจัยเชิงคุณภาพนั้นผู้วิจัยมีความเห็นว่ากลุ่ม ตัวอย่างที่ให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้ให้ข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริงมากนัก ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากสภาพโครงสร้างของเรือนจำทำให้ผู้ต้องขังได้รับผลของความเจ็บปวดจากการถูกจองจำ (Pain of Imprisonment) ซึ่งอิทธิพลในเรื่องดังกล่าวนี้ส่งผลต่อภาวะ ทางด้านจิตใจและร่างกายของผู้ต้องขัง ทำให้ผู้ต้องขังต้องหาทางออกด้วยการสร้างโลก สร้าง กฎเกณฑ์และวัฒนธรรมย่อยขึ้นมา โดยผู้ต้องขังเรียนรู้ที่จะปรับพฤติกรรมของตนเองให้เข้ากับแบบ แแผนพฤติกรรมในเรือนจำ ซึ่งวัฒนธรรมย่อยที่ผู้ต้องขังสร้างขึ้นมามักจะเป็นเรื่องของการ ต่อต้านสังคมกอบปรักกับแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อคำถามแบบนิเสธ (เชิงลบ) ผู้ต้องขังที่ตอบแบบสอบถามอาจมีความรู้สึกไม่สบายใจที่จะตอบอย่างตรงไปตรงมา

ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง(Purposive Sampling) แล้วทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจึงได้อธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัยจนสามารถสร้างความเชื่อใจและความไว้วางใจจากผู้ให้สัมภาษณ์ได้เป็นอย่างมากส่งผลให้ได้รับข้อมูลที่เป็นตรง ความเป็นจริงมากกว่า